

Λειτουργική σύναξη για την Αγία Μεγαλομάρτυρα Αικατερίνη στους Ξυλάδες Φαρσάλων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, την Τρίτη 25 Νοεμβρίου, χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίας Αικατερίνης Τ.Κ. Ξυλάδων Φαρσάλων.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεπτός Ποιμενάρχης αναφέρθηκε στην Ευαγγελική διήγηση που αναγιγνώσκεται στις μνήμες των μεγάλων μαρτύρων γυναικών και η οποία αναδεικνύει τη δύναμη της πίστεως και την αγάπη του

Χριστού για τον άνθρωπο. Από αυτή τη διήγηση εισήγαγε το νόημα της σημερινής εορτής, φωτίζοντας την προσωπικότητα και το παράδειγμα της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Αικατερίνης:

«Η Ευαγγελική διήγηση που διαβάζεται στις μνήμες των μεγάλων γυναικών μαρτύρων παρουσιάζει μια συγκλονιστική συνάντηση. Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός βρίσκεται στον πλακόστρωτο, στην αυλή του ναού του Σολομώντος, όπου δίδασκε και είχε συγκεντρωθεί πλήθος κόσμου που τον συνθλίβει, προσπαθώντας να τον αγγίξει και να του μιλήσει.

Ανάμεσα σε αυτό το πλήθος βρισκόταν μία γυναίκα που επί δώδεκα ολόκληρα χρόνια υπέφερε από αιμορραγία και δεν είχε κατορθώσει να θεραπευθεί. Οι Ευαγγελιστές σημειώνουν ότι είχε ξοδέψει όλη της την περιουσία στους ιατρούς. Η πίστη της όμως ήταν βεβαία ότι ο μόνος που θα μπορούσε να την θεραπεύσει ήταν ο Κύριος. Επειδή όμως η ασθένειά της θεωρούνταν εντροπή την εποχή εκείνη, και το πρόσωπό της αντιμετωπιζόταν ως απόβλητο, αποφάσισε να προσεγγίσει τον Χριστό κρυφά. Ήταν τόσο δυνατή η πίστη της ώστε ήταν σίγουρη ότι μόνο αν άγγιζε τα ιμάτιά Του θα θεραπευόταν. Και πράγματι, μόλις άγγιξε τον Κύριο, αμέσως σταμάτησε η αιμορραγία της, όπως σημειώνουν οι Ευαγγελιστές.

Ο Κύριος, παντογνώστης και καρδιογνώστης, γνωρίζει τα πάντα για κάθε έναν από εμάς, παρόλο που πολλές φορές νομίζουμε ότι ξεφεύγουμε από την προσοχή Του. Η μέριμνά Του δεν είναι οι δικές μας μικρότητες, αλλά η σωτηρία μας και η σχέση που πρέπει να οικοδομούμε με Εκείνον μέσα στην καρδιά μας. Στρέφει λοιπόν το βλέμμα Του στους Αποστόλους και τους λέγει ότι κάποιος τον άγγιξε. Εκείνοι απορούν, βλέποντας τον όχλο να συνθλίβει τον Χριστό, όμως Εκείνος αναφέρεται στη γυναίκα που με πίστη ζήτησε τη θεραπεία της. Ομολογεί μάλιστα ότι ένωσε δύναμη να εξέρχεται από πάνω Του.

Ο Χριστός θέλησε με αυτόν τον διάλογο να φέρει τη γυναίκα ενώπιόν Του και να την αποκαταστήσει απέναντι στους συνανθρώπους της. Διότι η ασθένεια δεν είναι αμάρτημα, ούτε μiasma, ούτε εντροπή. Είναι πόνος και ταλαιπωρία, αλλά δεν μειώνει την αξία κανενός ανθρώπου. Ο Κύριος λοιπόν δεν θέλησε μόνο να τη θεραπεύσει, αλλά και να διδάξει όλους ότι κάθε ασθένεια αντιμετωπίζεται με την επιστήμη, την ιατρική, με την προσευχή και με τη μετάνοια που αποτελεί μέγα γεγονός στη ζωή των ανθρώπων.

Το σπουδαιότερο όμως δεν ήταν απλώς η θεραπεία, αλλά τα λόγια του Κυρίου. Η πίστη σου σε έσωσε. Ο Χριστός φανέρωσε ότι η εμπιστοσύνη της στον Θεό ήταν εκείνη που της χάρισε την ίαση, γιατί ο Θεός αγαπά τους ανθρώπους και προσφέρει ό,τι ζητούν όταν το ζητούν με πίστη και πνευματικό

αγώνα.

Αυτό το **παράδειγμα της βαθιάς πίστης** το βλέπουμε και σήμερα στη μνήμη της Αγίας Αικατερίνης. Η Αγία ήταν νέα, εξαιρετικά μορφωμένη, πλούσια, από ευγενική καταγωγή και πάνσοφη. Δίπλα στο όνομά της και στο μαρτύριό της προσθέτουμε το επίθετο πάνσοφη, διότι κατείχε όλη τη γνώση της εποχής εκείνης, αλλά και την εμπειρία του Θεού. Η προσευχή της, η καθαρότητα της καρδιάς της και η αγωνιστική της παρουσία μέσα στην Εκκλησία την ανέδειξαν σε έναν εξαιρετικά δυνατό χαρακτήρα.

Όταν ο Μαξιμιανός άρχισε τα μαρτύριά της και την έκλεισε στη φυλακή, την επισκέφθηκε η σύζυγός του Φαυστίνα μαζί με έναν στρατηγό και εκατόν πενήντα στρατιώτες. Η **Αγία Αικατερίνη** τους κατήχησε όλους, ακόμη και την ίδια την αυτοκράτειρα, οδηγώντας τους στην πίστη στον Χριστό. Αυτό εξόργισε τον Μαξιμιανό, ο οποίος διέταξε τον αποκεφαλισμό τόσο της συζύγου του όσο και των υπολοίπων.

Η Αγία Αικατερίνη είχε μια μοναδική πνευματική δύναμη. Ζούσε στην ειδωλολατρική, αλλά και βαθιά ελληνιστική Αλεξάνδρεια, όπου μελετούσε Όμηρο, Προσωκρατικούς, τραγωδίες και φιλοσοφία, αλλά και τη ρωμαϊκή γραμματεία όπως τον Βιργίλιο. Ο Αυτοκράτορας συγκέντρωσε τους σοφούς της εποχής για να την κατατροπώσουν σε δημόσιο διάλογο, όμως εκείνη με τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος τους κατανίκησε. Το γεγονός αυτό διατηρείται ζωντανό και στο απολυτίκιό της, όχι για να δοξαστεί η Αγία, αλλά για να δοξάζεται ο Θεός μέσα από τα μεγαλεία Του.

Εκεί, όπου οι άνθρωποι νομίζουν ότι ο Θεός είναι απόμακρος, Εκείνος είναι παρών στην καθημερινότητά μας. Το παράδειγμα της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Αικατερίνης της Πανσόφου ας ενισχύει τη ζωή όλων μας και ας δημιουργεί προϋποθέσεις για μελέτη, γνώση του Θεού, προσευχή, μετάνοια και πνευματική ενδυνάμωση. Να μας κάνει ικανούς να στεκόμαστε μέσα στον κόσμο και να τον χρωματίζουμε με το όνομα του Ιησού Χριστού, δίνοντάς του ομορφιά και ζωή, αυτό που τόσο συχνά λείπει από την κοινωνία μας όταν απομακρύνεται από τον Χριστό.

Χρόνια πολλά και ευλογημένα σε όλους. Ιδιαίτερες ευχές στις εορτάζουσες».

